

L'horari de Josep Maria Oliva

-Si puc, no em perdo mai els articles de Josep Maria Oliva, etern col·laborador del Pou, activista cultural des que tinc memòria i enemic del segle XXI i de tot el que ens ha portat de nou: Facebook, l'independentisme *mainstream*, el futbol modern o el multiculturalisme. No acostumo a estar d'acord amb el que defensa, però la seva habilitat redactora i el seu conservadorisme d'arrel progressista (i permeteu-me l'anatema) em diverteixen des de la discrepància.

L'altre dia, a les pàgines d'un diari germà d'aquesta revista, reivindicava l'horari espanyol de dinar a les 3 i sopar a les 10, i ho feia recuperant el cliché de l'Espanya que sap divertir-se fins a altes hores de la matinada contrastant-la amb l'Europa seriosa i avorrida que se'n va a dormir d'hora per criticar la proposta de la iniciativa per la reforma horària, de la qual un servidor és entusiasta defensor. Una iniciativa que, contràriament al que pensa en Josep Maria, no pretén imposar-nos cap horari sinó ben al contrari, alliberar-nos de l'actual dictadura de l'acabar tard. Els europeus (i la resta del món mundial) no es lleven més d'hora que nosaltres; el que fan és anar a la feina ben esmorzats (com manen els metges i dietistes, per cert), parar poca estona per dinar i plegar més d'hora, molt més d'hora! Així, tenen tota la tarda per fer el que els dóna la gana i a l'hora que els dóna la gana. No com nosaltres, que com que encara són molts els que pleguen a les 8 o a les 9 del vespre, ens veiem obligats a fer esport, assistir a una xerrada, reunir-nos o estar amb els amics o la família quan a l'hivern ja fa hores que és negra nit. El nou horari pretén, sobretot, reduir el lapsus de temps entre l'hora que vas a treballar al matí i l'hora que en surts a la tarda per tenir moltes més hores per fer el que et vingui de gust. I si et sembla que has de seguir sopant a les 10 o a les 11, perfecte, però que sigui perquè vols, no perquè no et queda més remei com ens passa ara a tants de nosaltres.

En definitiva, si pràcticament tots els pobles i països del planeta esmorzen quan es lleven, dinen al voltant de migdia i sopen quan encara falta una estona per anar a dormir, potser no és tan mala idea; encara que els sàpiga greu als nostàlgics de *l'Spain is different* com l'amic Oliva.